

76/77

ZA ARHIV

SOLARČEK

Mladi novinari poročaj

Člani novinarskega krožka naše šole se letos redno sestajamo vsak drugi torek v mesecu. Krožek sestavlja kakih deset učencev šestega, sedmega in osmega razreda. Marsikdaj nalogam nismo kos, ker nas je premalo, zato vabimo vse, ki radi pišejo, da se nam pridružijo. Naše delo je zanimivo. Pišemo o dogodkih v šoli in v kraju, sodelujemo pri nagradnih natečajih, urejamo pa tudi "Šolarčka".

TAKOLE PONOČAMO O POTRESU

Dne 6.maja, ko so se ljudje spravljali spat, je okrog devete ure zvečer prizadel severno Italijo, Tolminsko in Goriško močnejši potres. Za najhujšim sunkom se je zvrstilo še nekaj manjših, ko se je zemlja umirjala. Vse starejše stavbe na tem območju so se zrahljale, če že ne porušile. Takoj drugi dan je na Tolminsko začela prihajati pomoč: šotori, odeje, hrana. Na pomoč so takoj priskočile tudi enote JNA. Mladinske delovne brigade so začele prihajati na zvezno delovno akcijo "Posočje 76".

Ko se je stanje na Tolminskem že skoraj normaliziralo, je že itak prizadete kraje 15.septembra ponovno prizadejal še strašnejši potres, ki je dokončal rušenje po majskem. Hudo prizadete so bile slasti vasi v Breginjskem kotu. Tudi naša krajevna skupnost je utrpela škodo. Po zbranih podatkih bo potrebno v KS Podbrdo porušiti 21 hiš, in sicer: v Podbrdu 9, Bači 3, Poreznu 3, Trtniku 4, Kuku 1 in na Petrovem brdu 1. Vsega skupaj bo treba porušiti ali obnoviti 101 hiš. V KS Podbrdo bedo zgradili 13 montažnih hiš, en večnamenski prostor, nekateri občani pa so se odločili za klasično gradnjo novih stanovanj. Skupna škoda v KS je okoli 5 milijard starib din.

V KS Podbrdo sta na pomoč priskočili dve gradbeni podjetji:

Projekt iz Kranja in Šipad iz Srajeva.Pomoč je prišla tudi na našo šolo.Postali so jo učenci iz Spodnje Idrije,Črnega vrha in Tržiča na Dolenjskem.V Celju pa je bila javna radijska oddaja s kvizom.Tekmovalci so za pravilne odgovore prejeli denarne nagrade.Celotno vsoto,zbrano na ta način, so poklonili našemu zunanjemu oddelku Grahovo ob Bači.Hvaležni smo vsem,ki nam pomagajo.In ta hvaležnost nas obvezuje,da bomo tudi mi pomagali soljudem,ko jih bo doletela nesreča.

Živana Matelič,7

Krajevna skupnost Grahovo-Koritnica je štela pred potresom 149 hiš.Potres je prizanesel samo osemnajst, vse ostale so več ali manj poškodovane.Osemnajst hiš bo treba porušiti, snajst vezati,ostale pa popraviti,da bodo ponovno varne za bivanje.Več hiš bo potrebno takoj zgraditi,da še pred snego n dobijo ponovno streho nad glavo tisti,ki so brez nje ostali.Tako grade sedaj 12 montažnih hiš in en večnamenski prostor.Naslednje leto pa bodo začeli z gradnjo klasičnih stanovanjskih hiš.Hudo je poškodovana tudi šola na Grahovem,zati se vozijo v šolo v Podbrdo tudi vsi učenci nižjih razredov.Nas otroci je zelo zanimalo,kako bodo poškodovane hiše rušili,pa nismo ničesar videli,ker smo bili tedaj v šoli v Podbrdu.

Danilo Rejec,6

Po potresnih sunkih na Tolminskem so stekle številne akcije za pomoč prizadetim.Tudi mi nismo hoteli ostati ob strani.Organizirali smo delovno akcijo.V soboto,20.XI. smo čistili Dom počitka,ki so ga prav te dni temeljito obnovili.Akcije se je udeležilo 40 učencev sedmoga in osmoga razreda.Delati smo pričeli ob osni uri.Razdelili smo se v deset skupin.V vsa-

ki skupini so bili štirje učenci in en učitelj. Dekleta smo čistila notranjost stavbe, fantje pa so iz okolice odvažali odpadni material. Po trdem delu smo dobili obilno malico in še kosilo. Še več pa so nam pomenili hvaležni pogledi ostalih ljudi, ki so nas opazovali pri delu. Učence smo povprašali, kaj so občutili po delovni akciji. Tu je nekaj odgovorov:

Po končanem delu sem bila zadovoljna, saj smo opravili delo, ki bi ga čistilke in drugi opravljali več dni. Take akcije so potrebne. Ko bomo mi potrebovali pomoč, bodo drugi nam pomagali. Če bi vsak človek le zase skrbel, potem bi med narodno osvobodilnim bojem ne bili zmagali.

Po akciji sem bila zadovoljna s seboj. Res, da smo na potresnem območju in nam vsi pomagajo, pa nam vseeno ni treba čakati, da bodo vse postorili drugi. Ravno ta akcija je dokaz, da nam ni vseeno, kako se razvija naš kraj. Mislim, da so take akcije potrebne, zato se bom udeležila še katere.

Po akciji sem šla pogledat stavbo s ceste. Dom počitka je izgledal tako čist in lep. Počistili smo ga mi. Še se bom udeležila delovnih akcij. Malo se potrudiš, pa gre. Zelo sem bila vesela, ko sem videla, kako je dom čist in lep.

Ježilo me je, ker smo tolikokrat pomili hodnik, pa so bila tla še vseeno bela. Akcija pa mi je bila zelo všeč in če bo še treba kaj pomagati, sem tudi jaz še pripravljena priskočiti na pomoč.

Po delovni akciji sem imela občutek, kot da smo premalo naredili. Mislim, da bi lahko še katero soboto žrtvovali za soljudi, ki so bili prizadeti ob potresu. Mislim, da so delovne akcije potrebne. Z njimi pomagamo prizadetemu sočloveku. Že takoj sem sklenila, da se bom akcij še udeležila, če bom le imela priložnost, saj tudi tisti, ki so zdaj prizadeti, bodo že jutri lahko pomagali nam.

IN O OSTALIH DOGAJANJIH

V četrtek, 25.XI.1976 je bila v Šoli proslava v počastitev dneva republike. Priredila jo je KS Podbrdo, sodelovali pa so pionirji, mladinci in člani pevskega zbora KS Podbrdo. Na proslavo so bili posebej vabjeni delavci, ki gradijo v naših krajih montažne hiše za ob potresu prizadete ljudi. To so delavci SGP Projekt iz Kranja. Proslave se je udeležilo tudi veliko število domačinov. Proslavo je pričel pevski zbor s himno, nato pa je toy Smolnikar, predsednik KO SZDL, spregovoril o pomembnosti 29. novembra, dne, ko se spominjamo preteklosti in tudi sedanjih dosežkov. Spregovoril je tudi o nedavnem potresu in o tem, koliko škoda je prizadel Tolmincem. Posebno se je zahvalil za pomoč delavcem, ki sedaj pomagajo našim ljudem. Pionirji pa so vsem prisotnim delavcem pripeli rdeče nagnljene. Pevski zbor se je predstavil s svojim programom. Nastopili so tudi mladinci in recitatorji iz osnovne šole. Posebno je navdušil pevski zbor.

Milojka Černe, 8

20. novembra 1976 je bilo v Novi Gorici področno tekmovanje v namiznem tenisu za pionirje. Sodelovalo je 9 ekip in 32 posameznikov. Tekmovanja smo se udeležili tudi člani ŠŠD Podbrdo. Pred tekmovanjem smo trenirali trikrat na teden, ponavadi pa vadimo dvakrat. Intenzivno pripravljanje nam je koristilo, saj smo se uvrstili za nadaljnje tekmovanje, ki bo v Sežani. Dosegli smo dve tretji in dve četrtri mesti. Tretje mesto smo dosegli ekipno, posamezno pa je tretje mesto dosegel Zdravko Drole. Ekipno je zmagala Vrtojba, druga je bila Nova Gorica. Upam, da bomo imeli tudi v Sežani toliko uspeha in da se bomo udeležili še mnogih tekmovanj.

Branko Cenčič, 8

PIONIERSKA HRANIILNICA

Pionirska hrenilnico re osnovni šoli "Simon Kos" Podbrdo smo ustanovili septembra 1955 leta. Deluje pod pokroviteljstvom Ljubljanske banke. Mentor je tov. Sonja Torkar.

Poslovanje pionirske hraniilnice je podobno poslovanju prave banke. V njej delano učenci, ki sami ravnamo z denarjem in vodimo evidenco. Mladi varčevalci samostojno vlagajo in dvigajo denar. Ljubljanska banka je pripravila veliko lepih nagrad. Vsak član že ob vpisu prejme hraniilnik - pikaplonico. Zdaj teče nagradna igra Pikaplonice z lepimi nagradami: nalepkami, broškami, značkami, dežurnicami in majicami. Vsak član dobi tudi hraniilnik za enkratno uporabo in stenski koledar. Vse te nagrade so privabile še več varčevalcev. Na šoli varčuje kar 78% od celotnega števila učencev.

Nadja Valentincič, 8

MAJI PRIHRANKI

Ko sem bil star komaj tri leta, sem že začel varčevati. Imam veliko sorodnikov in vsak, ki je prišel, mi je kaj prinesel. Najprej so mi nosili bombone, pa sem se jih kmalu naveličal. Nekoč mi je bata dal tisočak. Ves srečen sem stekel k mani, da bi ji pokazal, kaj sem dobil. Govoril sem ji, kaj vse bi lahko kupil, toda ona mi je zvetovala, naj začнем varčevati. Oče je delal v tujini in vsakokrat, ko je prišel, mi je dal nekaj denarja. Nekoč, ko je oče spet prišel, pa mi je pobral ves denar in ga nesel na banko. Jokal sem in govoril, da mi ga je ukradel. Ko je prišel zvečer domov, mi je prinesel hraniilno knjižico in hraniilnik. Zabičal mi je, da moram dajati vsak dinar v hraniilnik. Pridno sem varčeval in kmalu se je pokazal rezultat. Odraščal sem. Drugi otroci so po trgovinah kupovali bombone, jaz pa jih nisem mogel, ker je bil hraniilnik zaklenjen.

Tako sem nekoč materi izmaknil deset starih tisočakov. Ker smo prav takrat gradili hišo in je bil vsak dinar potreben, je bil ta denar samo še pravo bogastvo. Šel sem v trgovino, da bi kupil biškote. Trgovki se je zdele moje bogastvo sumljivo in povedala je očetu, ki me je trdo prijel, da sem mu moral priznati, da sem ta denar ukradel. Nato me je tako nabil, da me še danes boli, če se spomnim.

Leni pa smo na šoli ustanovili šolsko hranilnico. Učenci smo bili zelo navdušeni in hitro smo se vpisali. Začeli smo vlagati denar. Pomagal sem očetu v delavnici in oče mi je delo plačal in denar sem odnesel v hranilnico. Kmalu se je nabralo toliko, da sem lahko kupil smučarsko opremo. Varčeval bom še naprej. Za zdaj sem si za cilj postavil kasetni magnetofon. Menim, da so šolske hranilnice v redu, ker se ti zdi, da si skoraj odrasel, ker lahko dvigneš in vložiš debar, kadar te je volja in brez posredovanja staršev.

Rudi Pajntar, 8

Eraško Čenčič, 8

Šudiv nime kujemo

UPOR

Z naše zemlje
pregnati nas hočejo,
da bi nam vzeli,kar imamo še -
in otroci jočejo.

Mi se upiramo,
šteti se ne damo!
Kdo branil je deželo našo kakor mi -
koroški partizani?

Drago Frelih,7

LJUBEZEN

Ljubezen iznenada je prišla,
vso me je vklenila,
v svoj vrtinec potegnila
in iz njega moč mi uiti ni.

Zakaj ljubezen srce ti razdivja,
zakaj ponoči vname se
in še spati ti ne da?

Pavla Kemperla,8

EVROKREM

Ko en novčič jaz dobim,
se ga močno zveselim,
brž v trgovino grem,
da si kupim evrokrem.

Evrokrem domov prinesem,
hitro ga na kruh nanesem.
Potlej košček se za koščkom
v ustih mi zgubi.

Zdaj pa sladkosnedečem vsem,
dober nasvet vam povem:
evrokrem je sластna reč,
nobenemu od vas ne bo odveč!

Niko Rejec, 6

Čako se izpredujemo

NAJ SE PREDSTAVIM

Rodila sem se kot zelo živahna deklica. Podnevi sem spala, ponoči ni bilo miru. Kdaj sem bila lačna, kdaj že jna, kdaj pa sem izgubila svoj ljubljeni cucelj. Pravijo, da sem se drla kot sreka.

Prvič sem bila važna, ko sem praznovala četrtni rojstni dan. Takrat sem vsakomur razlagala: "Jaz imam pa torto, ti pa ne!" Potem je prišla šola. V prvem razredu me tovarišica ni kaj preveč oboževala, saj sem bila prvakinja.... klepetanja. Za vsako slabo oceno pa so mi tekle krokodilje solze. Ko sem napredovala v višje razrede, sem se kaj rada šopirila nad mlajšimi. Tudi letos se rada pohvalim, da več vem, kot tisti iz šestega razreda.

Nataša Leban, 7

SKRIVNOSTNI TAT

Potepal sem se po gozdu. Bil sem že precej oddaljen od vasi, ko sem nenadoma v mehki zemljji zapazil veliko živalsko sled. Najprej sem pomislil, da je v gozd zašel medved. Toda sled ni bila podobna medvedji šapi. Odločil sem se, da bom šel za sledjo. Toda ta je peljala do potoka, nato pa je izginila. Ker se je že mračilo, sem odšel domov. Doma sem vse, kar sem vadel, povедal očetu. Toda on je samo skomignil z rameni. Naslednje dneve so se v vasi začele dogajati čudne stvari. Najprej je velik petelin izginil sosedu, nato pa še nam. Kmalu je že vsaki hiši manjkala kokoš ali petelin. Vaščani se se

prestrašeno spogledovali in drug drugega vpraševali,kdo krađe njihove kokoši.Tedaj so se možje odločili,da bodo ponoči postavili zasedo.Skrili so se v sosedov kokošnjak in čakali.Ko se je ura bližala enajsti so zaslišali hrup,nato pa je velika žival preskočila ograjo.Vsi so planili manjo in jo tudi ujeli.Prižgali so svetilko in videli,da držijo velikega lisjaka.

Naslednje noči so vaščani in tudi kokoši mirno in varno spali.

Drago Torkar,6

OH, TI ODRASLI

Oče in mati,to so naši starši.Skrbijo,da smo oblečeni,obuti in nahranjeni.Staršem zaupamo,kar nas teži-ne vedno.Včasih razsodijo proti našim pričakovanjem in zato jih tedaj ne maramo.Radu že nejo svojo do kraja in nočejo priznati svojih napak.

Nekega dne sva z očetom cepila drva.Že dve dolgi uri.Naveličal sem se.Rekel sem očetu:"Glej,samo delam in delam.Zakaj ne bi šel malo ven?"

"Saj si zunaj,kaj še hočeš?"

"Ampak jaz ne mislim tako.Hotel bi igrati nogomet."

"Ko sem bil jaz tako star kot si sedaj ti,sem moral nositi koš,ki je bil težji od mene!"

"Toda danes so drugačni časi,"mu kljubujem,"in ni več treba tako trdo delati."

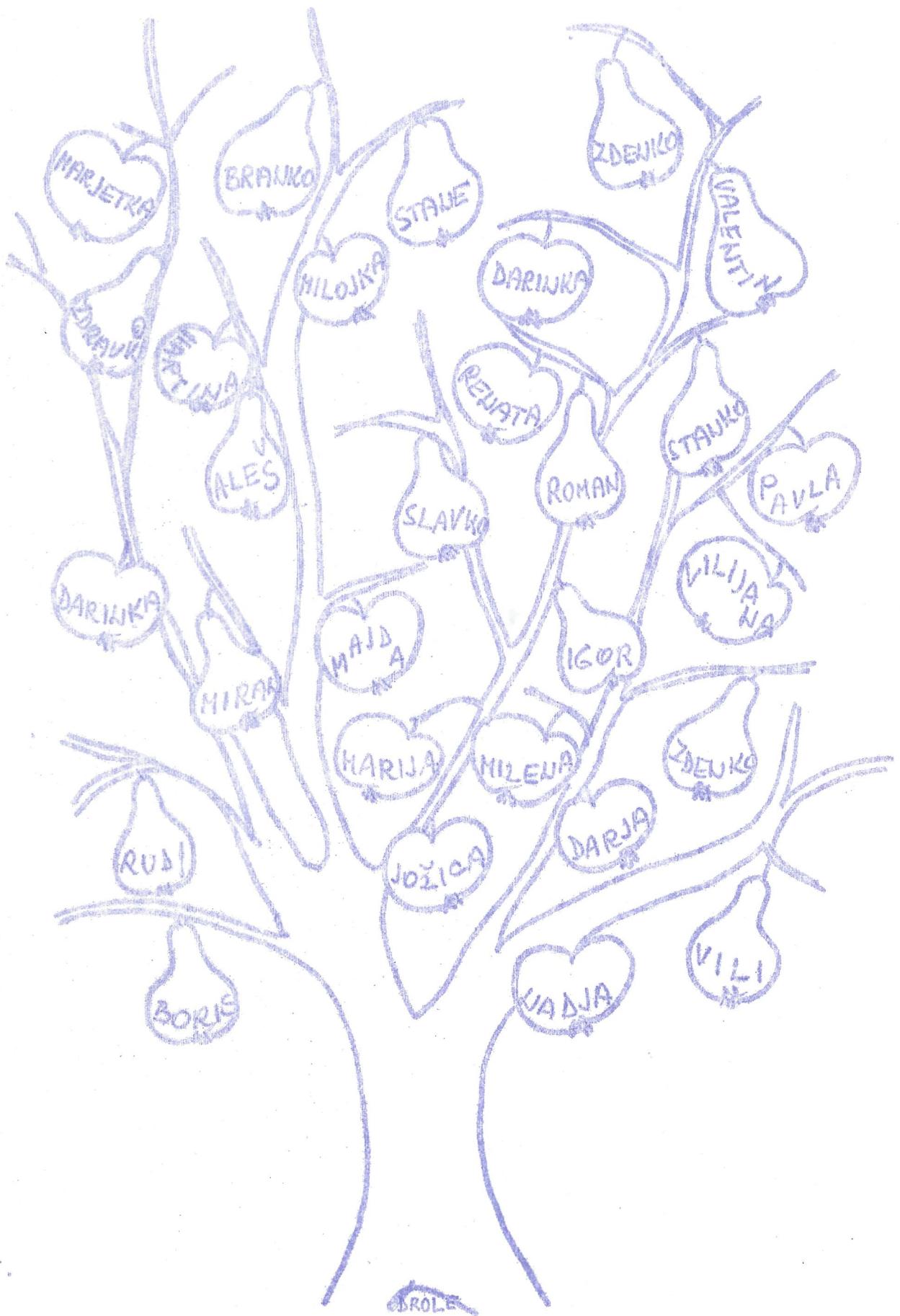
"Drugačni,drugačni!Pa jaz?Ali jaz kdaj grem brcat žogo?Ali grem ven kot ti in se ne vrnem do večera?"

"No,ampak ti si odrasel.Jaz pa sem mlad in se rad malo razgibam.Pol dne sedim v šoli,potem pa bi morel še doma.In pravviš,da nikoli ne igraš nogometa.Seveda,zato pa imaš tak trebuh!"

"Veš kaj,ker tako grdo govorиш,cel teden ne boš šel ven!"

No,sedaj vidite,kako to gre.Poveš,kar misliš,in zato cel teden ne smeš ven.

Rudi Pajatar,8

NAŠ RAZRED

V prvi klopi sedi Branko,
ta največji je zaspanko;
v srednji vrsti je Lilijana,
ki ni prav nič manj zaspana.

Za njo sedi Marjetka,
vsi kličemo jo kar - baletka,
ker pred tablo se vrti
in ne ve, kol'k je dva in tri.

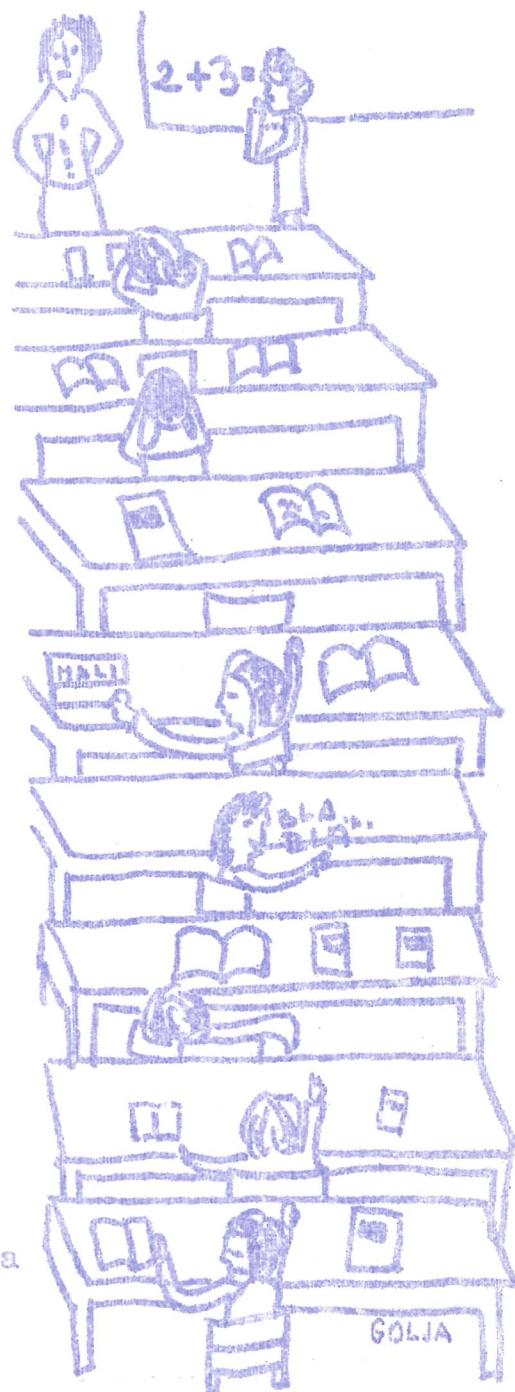
Naj omenim še Martino,
ki med uro jè malino,
tovariš kliče jo Martinček,
ker vrti jeziček kakor mlinček.

A da ne pozabimo še Zdravka,
ki v klopi prava je vrtavka,
govori in govori,
čudno, da mu ne zmanjka besedi.

Za njim sedi Darinka,
ki rada za klopjo zakinka,
potlej poglejmo Pavlico,
ki pričoveduje staro pravljico.

A tu je še Milena,
ki jezi se, da je vsa zelena;
tedaj pa stopi v razred tovarišica
in zažvižga kakor ptica.

Tak je torej razred naš,
skoraj tak je, kot je vaš,
ampak tak nikol'ne bo,
ker osma klasa zdaj smo to.

Milojka Černe,
Rudi Pajntar,

ŠALJIVKA

Po trim stezicah gor in dol
zdaj Zdravko muči se.
O da bi shujšal vsej za gram!
Kako bi bil vesel!

Pa uspeha nič še ni.
Kako bo le,
kot pa po treningu tako lačen je,
da še več kot prej poje.

Pavla Kemperla,8

VPRAŠANJE IZ EKOLOGIJE

"Kateri ptič poje:vič,vič?"

???

"Vrabec, ko nazaj leti."

Rudi Pajntar,8

Aleš Golja,8

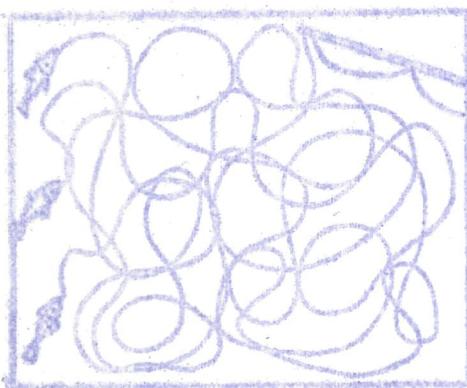
Skoči kot Šahovski konjiček
in dobil boš ime celine.
Začni pri črki A.

V rebusu se skriva ime živalice.

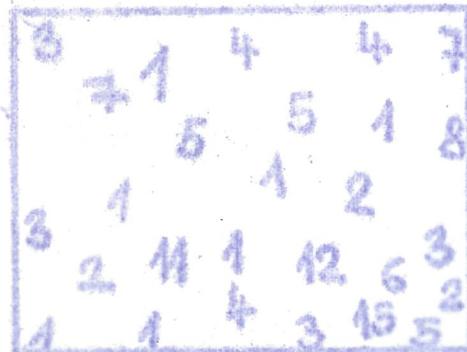
LAK-EMA-KROTKE-NORE

V vsaki besedi spremeni eno črko in dobil boš slovenski
pregovor.

Pepe lovi ribe. Poišči ribo,
ki jo ima na trnku!

Pepeta nismo narisali, ker
nima ribiškega dovoljenja.

V pravokotnik vriši tri črte
tako, da boš v vseh poljih
dobil enak seštevek!

Izbrala in sestavila:
Nadja Valentinčič, 8

ŠOLARČEK IZPOD ČRNE PRSTI je glasilo pionirskega odreda
"France Bevk" na osnovni šoli "Simon Kos" Podbrdo

14. leta izhajanja
Številka 1
Šolsko leto 1976/77

Uredili člani novinarskega krožka
Mentor - Marta Berginc

Likovna ureditev - učenci 8.razreda
Mentor - Sonja Kenda